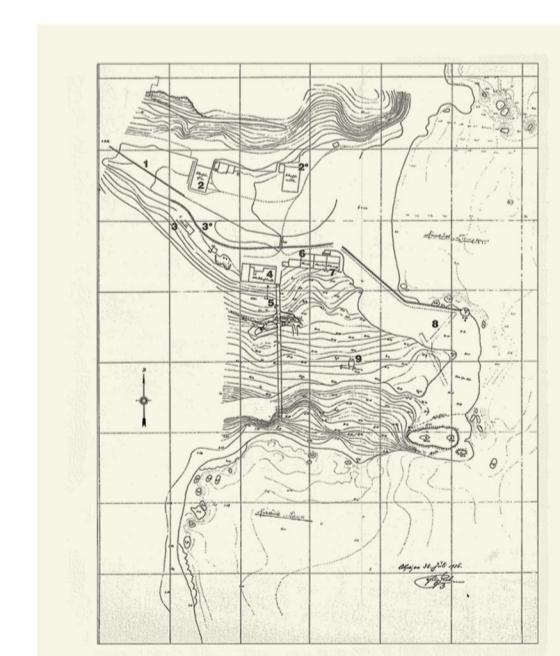

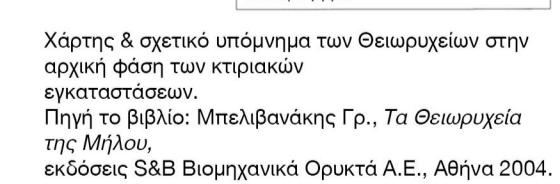
Παλιόρεμα

ομηριαντικός τόπος μνήμης της μεταλευτικής ιστορίας της νήσου

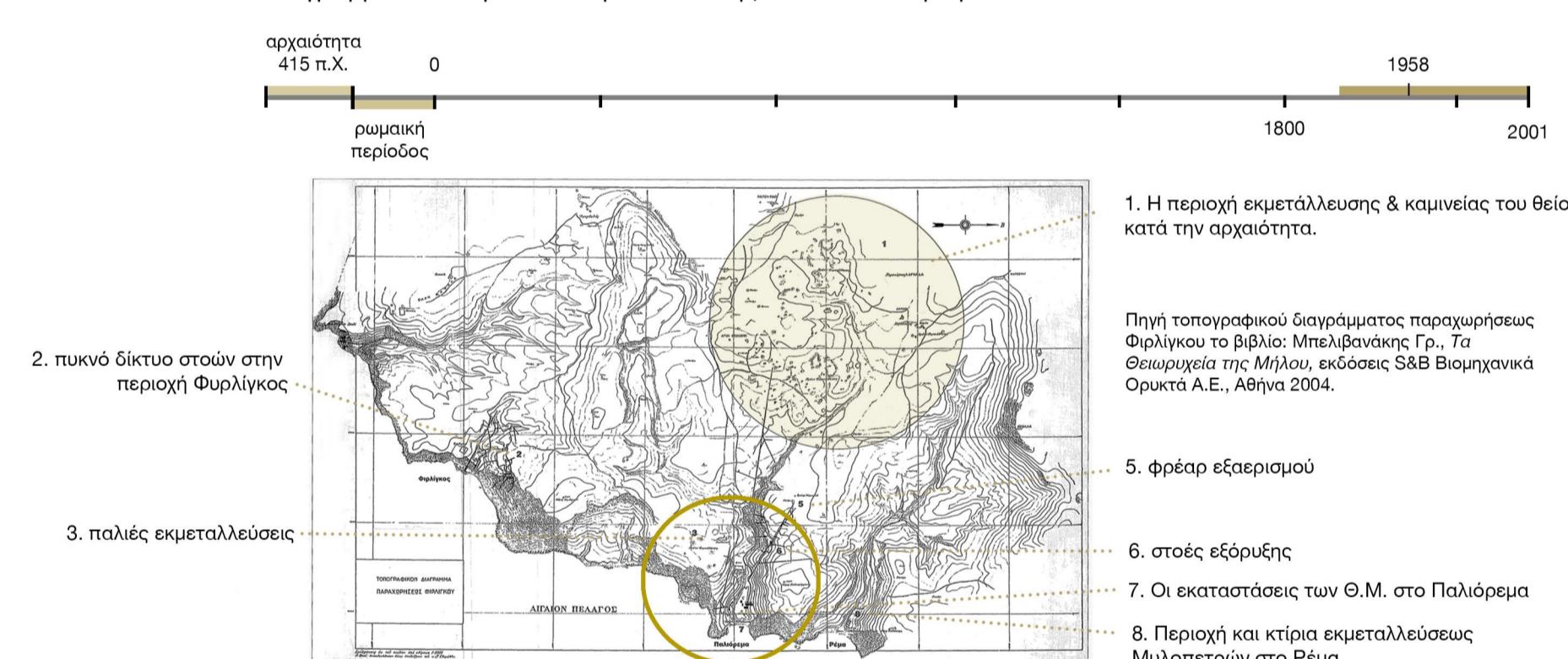
Περί θείου:

Το θείο ή θειάφι ήταν γνωστό από την αρχαιότητα. Για τους Αρχαίους Έλληνες το θείο ήταν ιερό. Το χρησιμοποιούσαν για εδανικό, κάθαρον αλλά και απολύμανση. Στη φύση βρίσκεται ως καθαρό στοιχείο αλλά και συνδέεται με άλλα στοιχεία. Επιπλέον οι ανθρώπινοι από την καύση του θείου χρησιμοποιήθηκαν ως απολυμαντικά και θειώματα φαρμακευτικά μίγματα και ως αντιπαρασιτικά. Τα νεότερα χρόνια είχε εισείσαι χρήση στην αμπελοκαλλιέργεια.

Χάρτης & σχετικές υπομνήματα των Θειωρυχείων στην αρχική φάση των κτιριακών εγκαταστάσεων.
Πηγή το βιβλίο: Μητελιβανάκης Γρ., Τα Θειωρυχεία της Μήλου, εκδόσεις S&B Βιομηχανικά Ορυκτά Α.Ε., Αθήνα 2004.

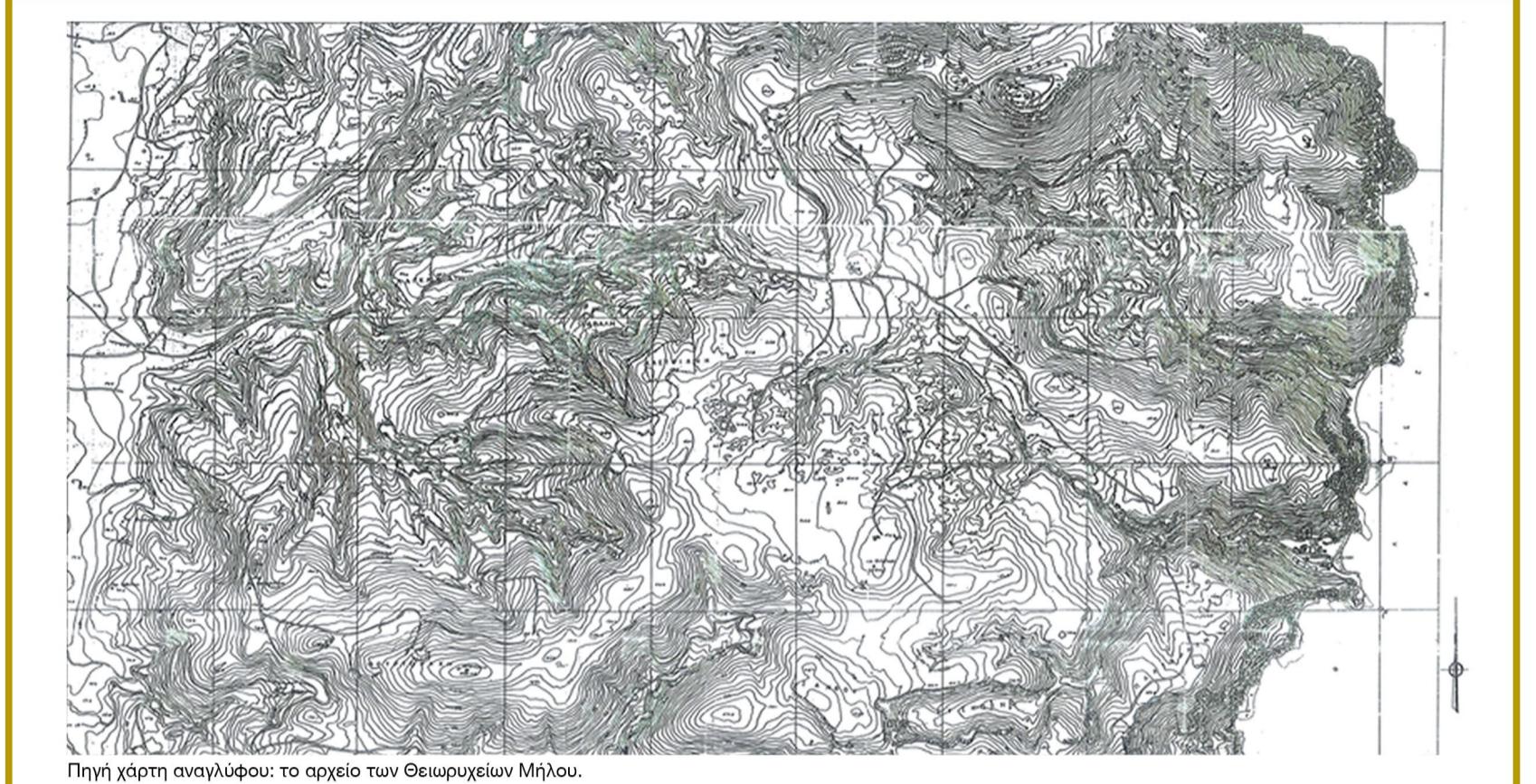
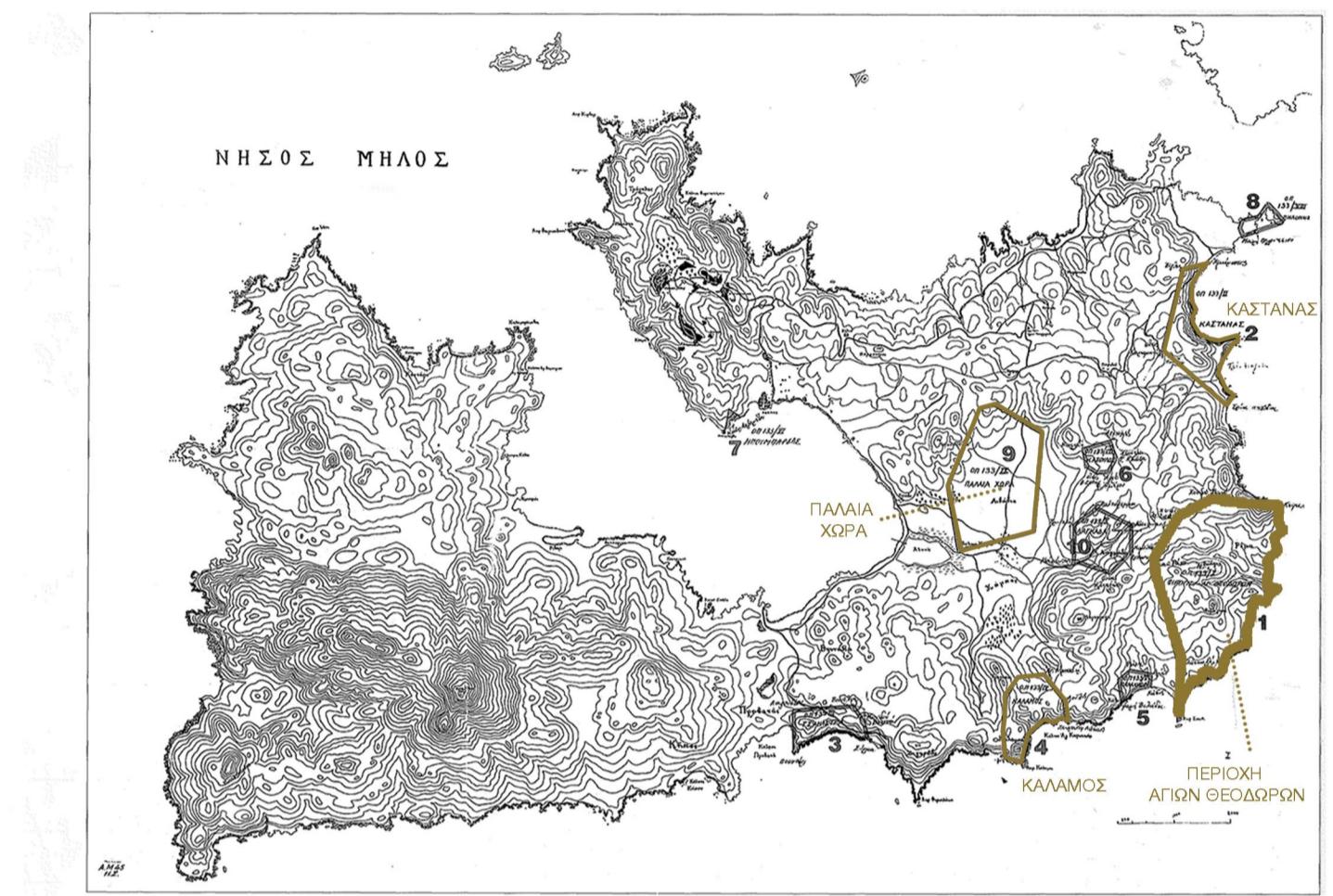
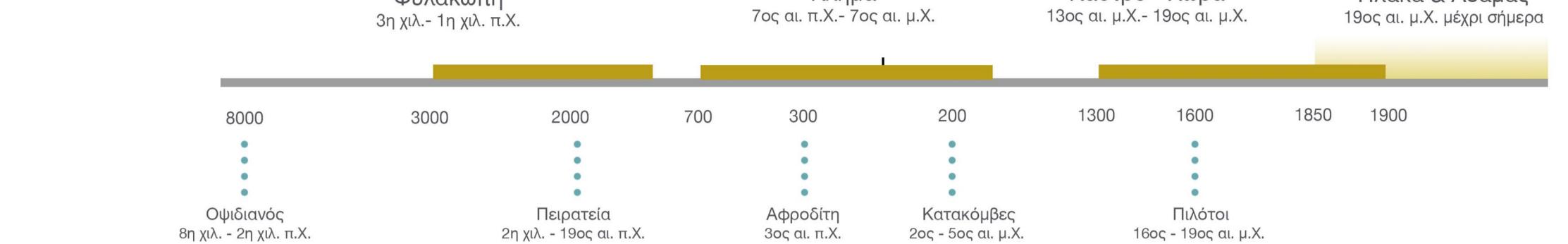
διάγραμμα των περιόδων εκμετάλλευσης του θείου στη νήσο

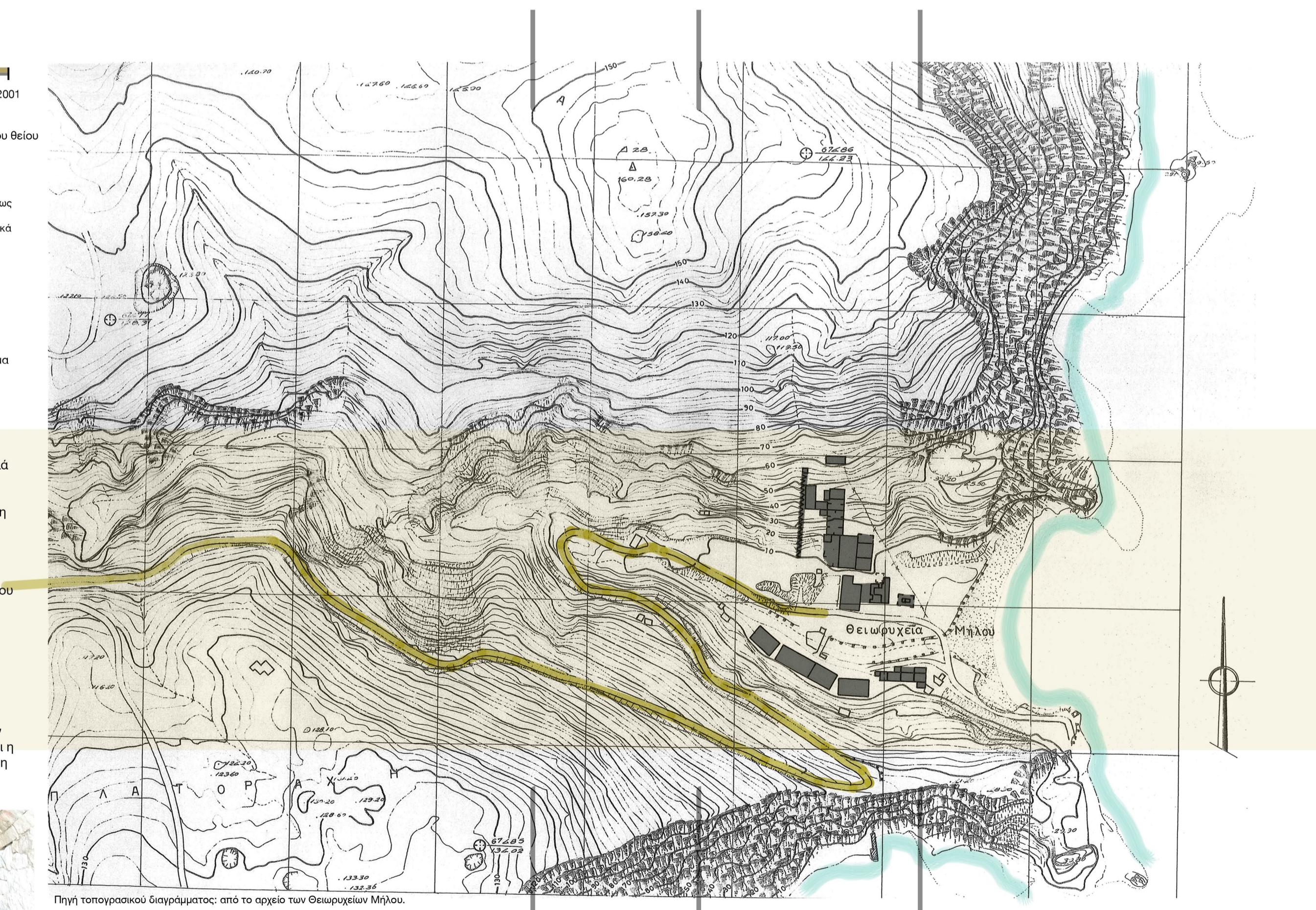
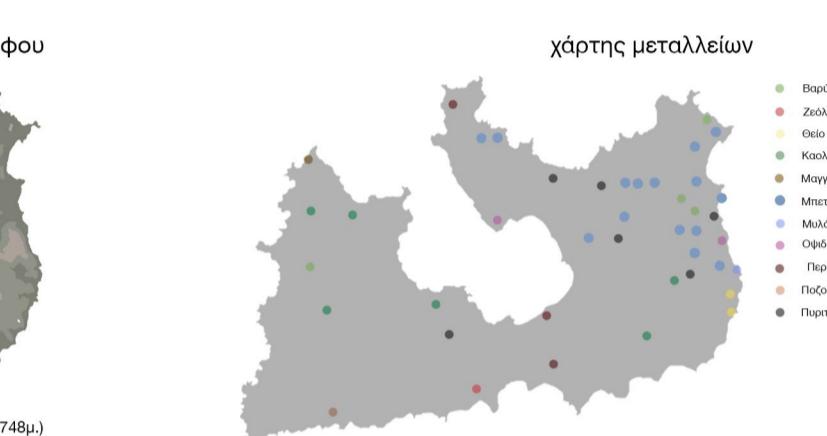
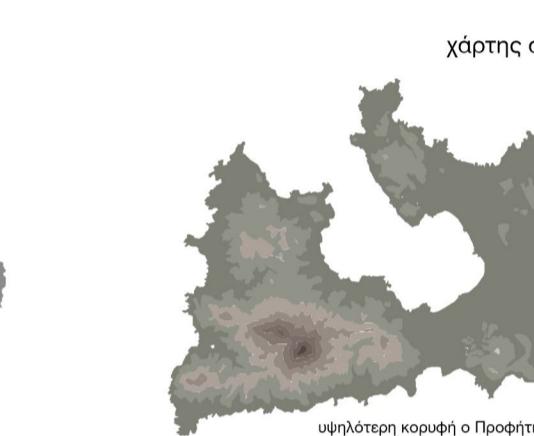
ιστορικά στοιχεία

- 1862: Ψήφιση νόμου «περί μεταλλειν παραχώρησις», έναρξη εποχής Β.Μελά & μεταγενέστερων.
μέσα 1870: Η εξόρυξη του θείου γίνεται στις θέσεις Φυρλίγκο και Καστανά, η σιλλογή θειοχώματος στις θέσεις Τσακίστρα και Φυρή-Πλάκα, ενώ για την καμίνιευση του θείου υπήρχαν όυσι καμίνοι στη θέση Φυρλίγκο και μια στον Καστανά.
1904-1910: Αναστολή της λειτουργίας των Θ.Μ. εξαιτίας πτώσης των τιμών του θείου στις διεθνείς αγορές και εξάπτιας της αμερικανικής μεθόδου εξόρυξης Frasch (με υπόγεια τήξη) που κατέστησε εντελώς αντικονομική την εκμεταλλεύση των Θ.Μ.
1921: Εποχή Αλεξίου.
1928: Ιδρυση της «Α.Ε. Θειωρυχεία Μήλου».

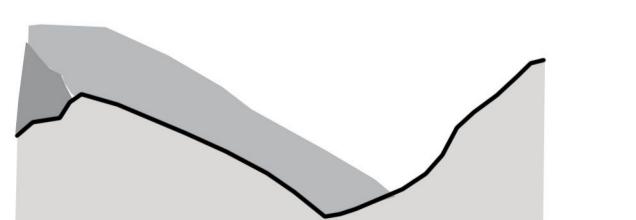
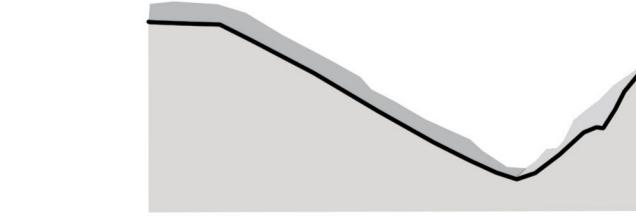
- 1938: Εποχή Ρήγου & εφαρμογή μεθόδου Σβορίνου. Ο Ρήγος συνέβαλε στην ανασυγκρότηση των Θ.Μ.και στη δημιουργία εγκαταστάσεων. Καθοριστική και η συμβολή του Σβορίνου οποίος πρότεινε μια μεθόδο επεξεργασίας του θείου η οποία εκμενδίζει τις απώλειες, μειώνει το κόστος και έκανε το προϊόν ανταγωνιστικό στη διεθνή αγορά.
1940: Ολοκλήρωση των εγκαταστάσεων
1952: Εποχή Ζάννου
1958: Διακοπή λειτουργίας
1961: Εποχή Χαλιστήρη
1978: Οριστικό κλείσιμο
2001: Οι κτιριακές εγκαταστάσεις περιήλθαν σε ιδιώτη.
Η περίοδος λειτουργίας των Θειωρυχείων Μήλου δεν ήταν εύκολη. Η επιχείρηση δοκιμάστηκε από χρηματοοικονομικούς συνδυασμούς και αλετάλληλες μεταβιβάσεις. Παράλληλα υπήρχαν απότομες τεχνολογικού εκπαιγχνισμού και εξόρυξης λόγων για οικονομική πτώση απόδοση των Θειωρυχείων. Άλλαγες υπήρχαν και στις μεθόδους εξόρυξης του θείου στην προπτέρια αναζήτησης της καταλληλότερης, αφού το δεινότατελέμα της Μήλου έχει τη διατίθεται ότι περιέχει μεγάλο ποσόστιο σκούνη πυριτικού, πράγμα που δυσχαρέως το διαχωρίσμα του θείου και οδηγεί σε μεγάλη απώλεια υλικού. Υπήρχαν πολλές δυσκέρειες κατά τη διάρκεια λειτουργίας και εγκατάλειψη των επιχειρήσεων μέχρι την τελική αναστολή λειτουργίας και εγκατάλειψη των

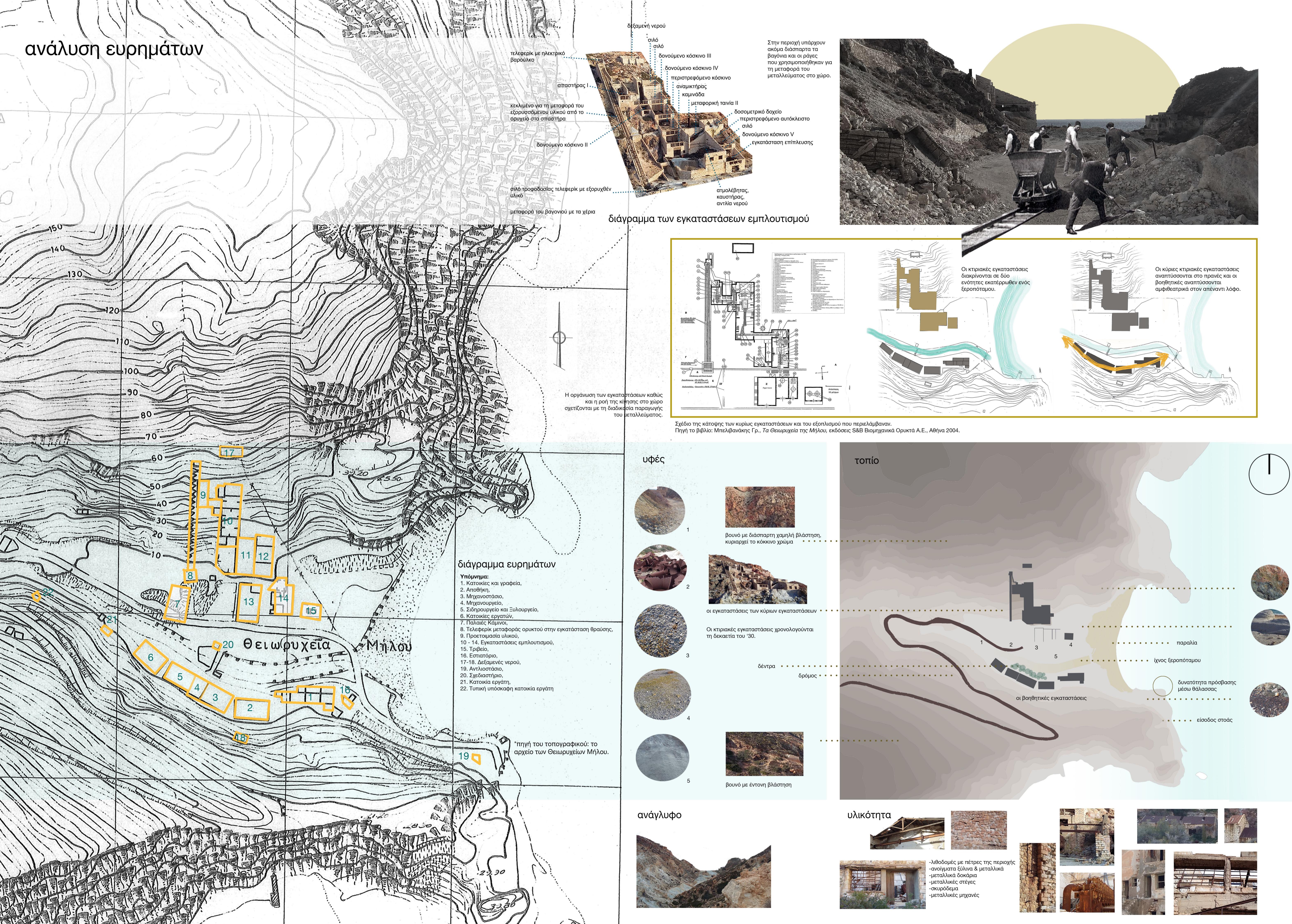
χάρτης αναγλύφου στο νοτιοανατολικό τμήμα της Μήλου

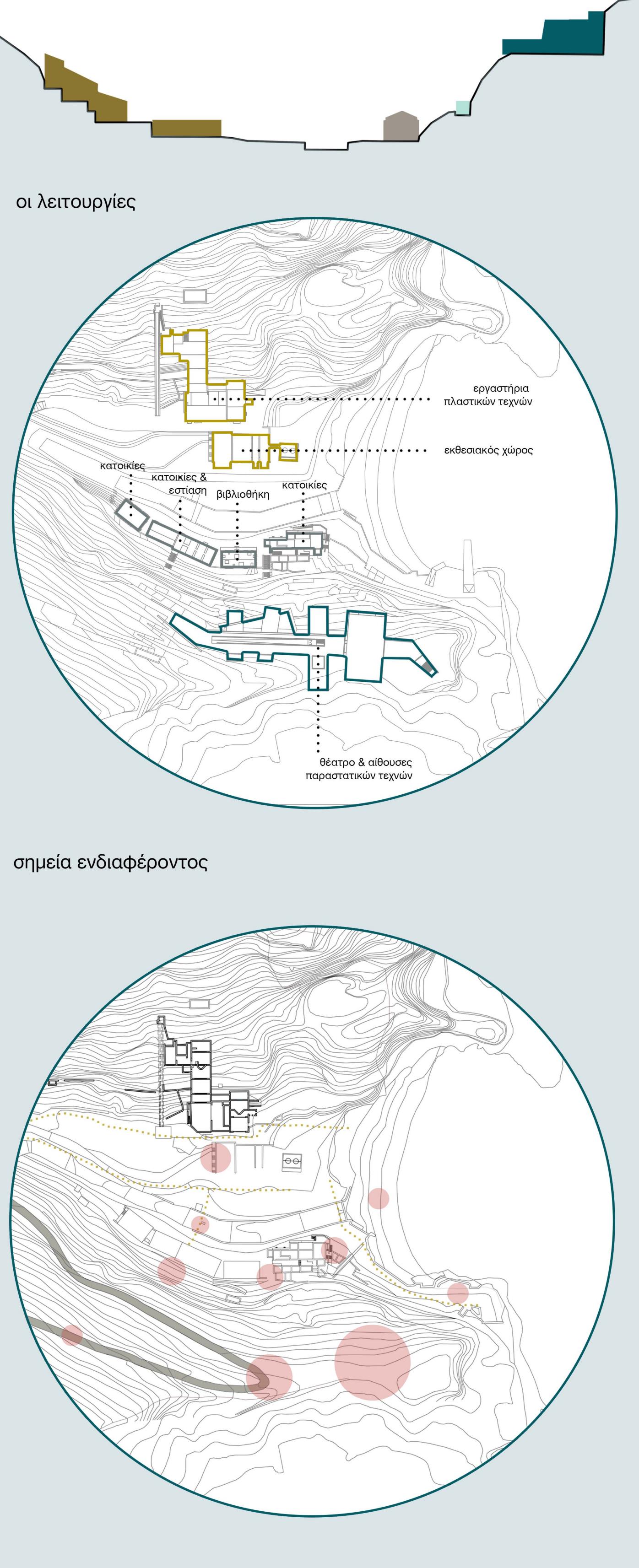
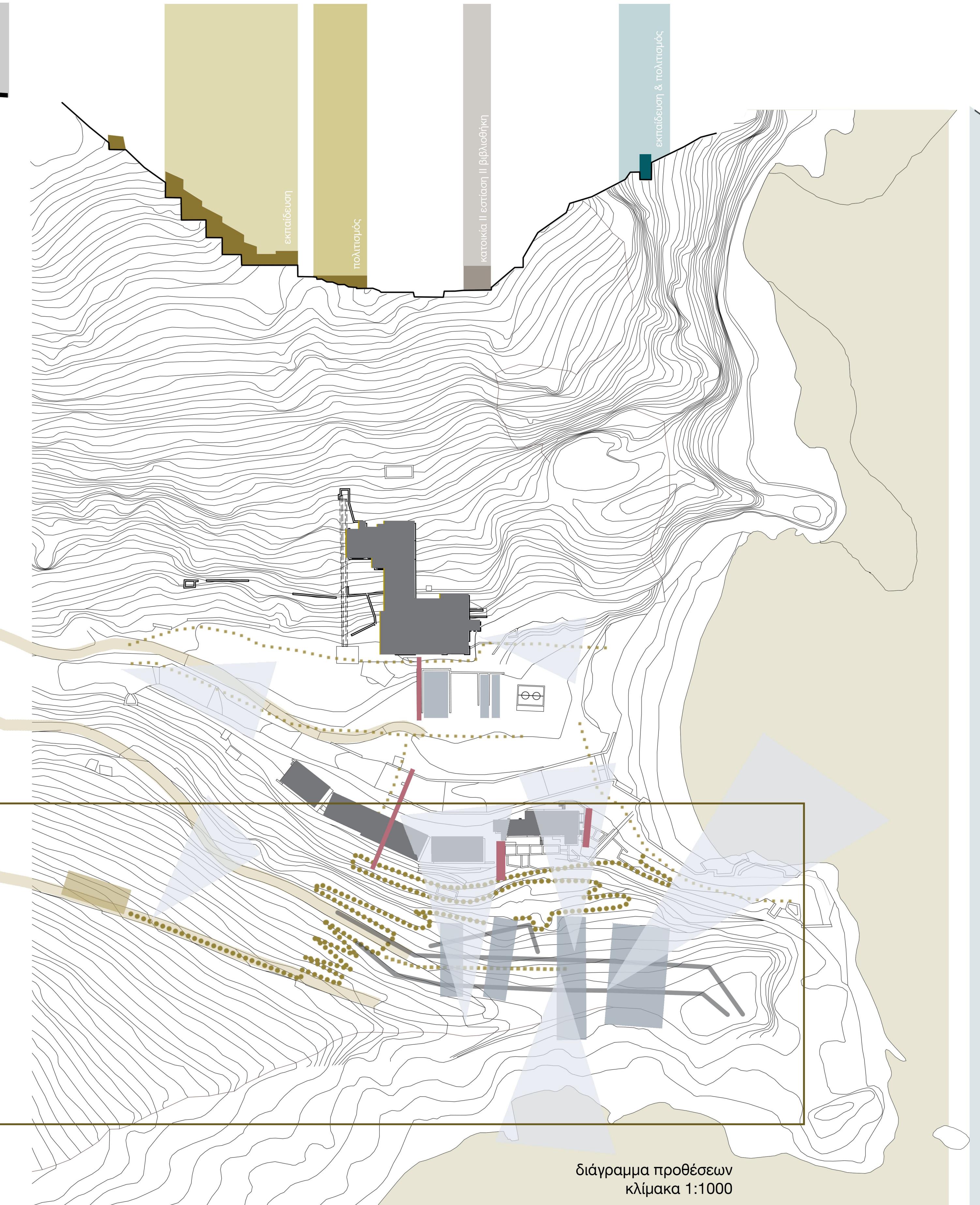
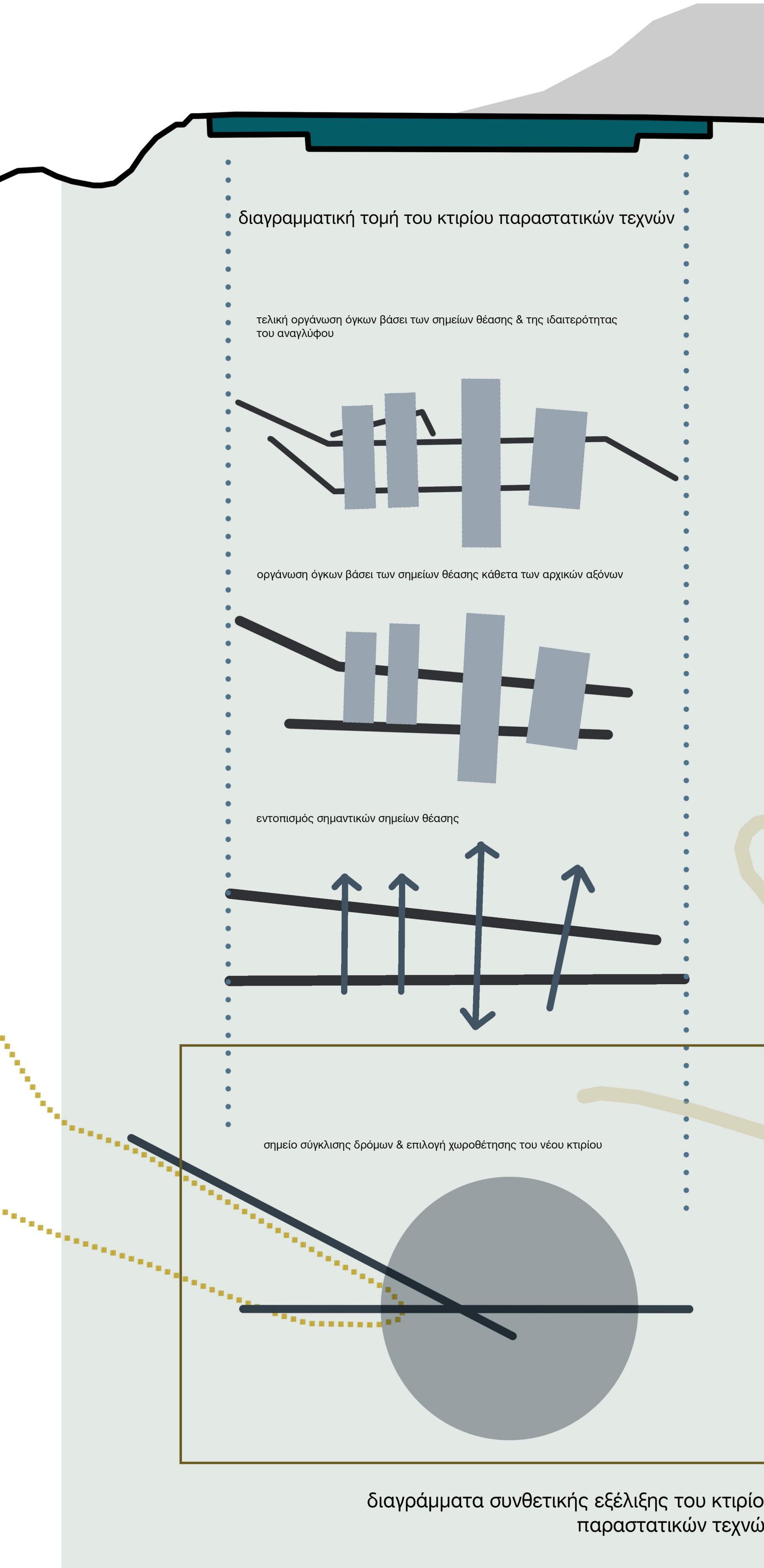
διαγραμματικές τομές αναγλύφου της περιοχής II κλίμακα 1:5000

ανάλυση ευρημάτων

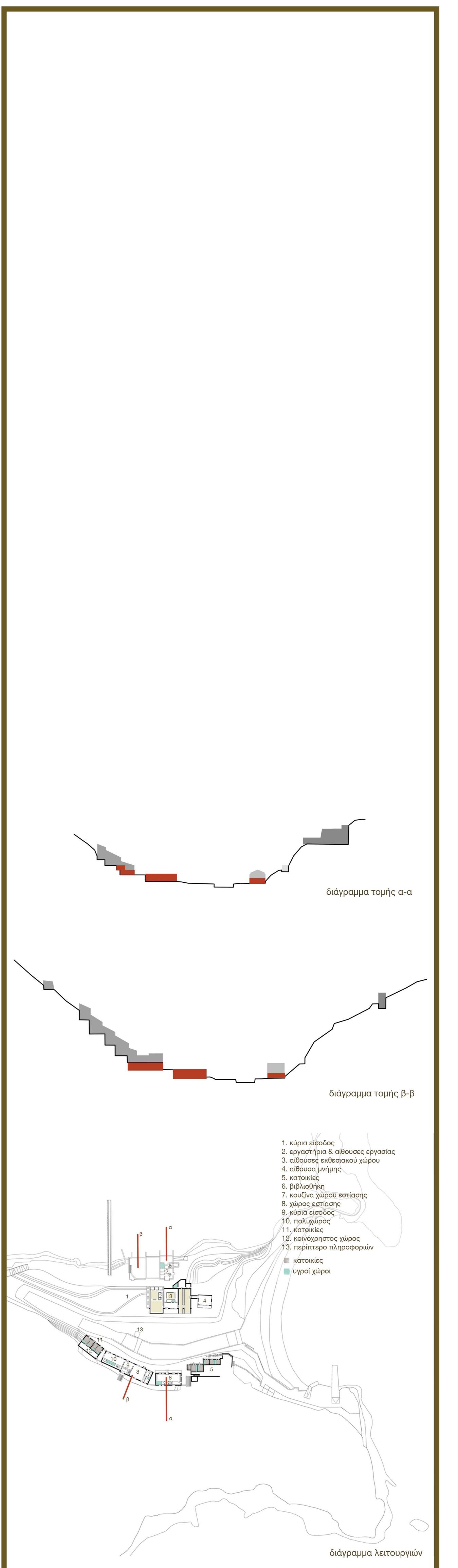
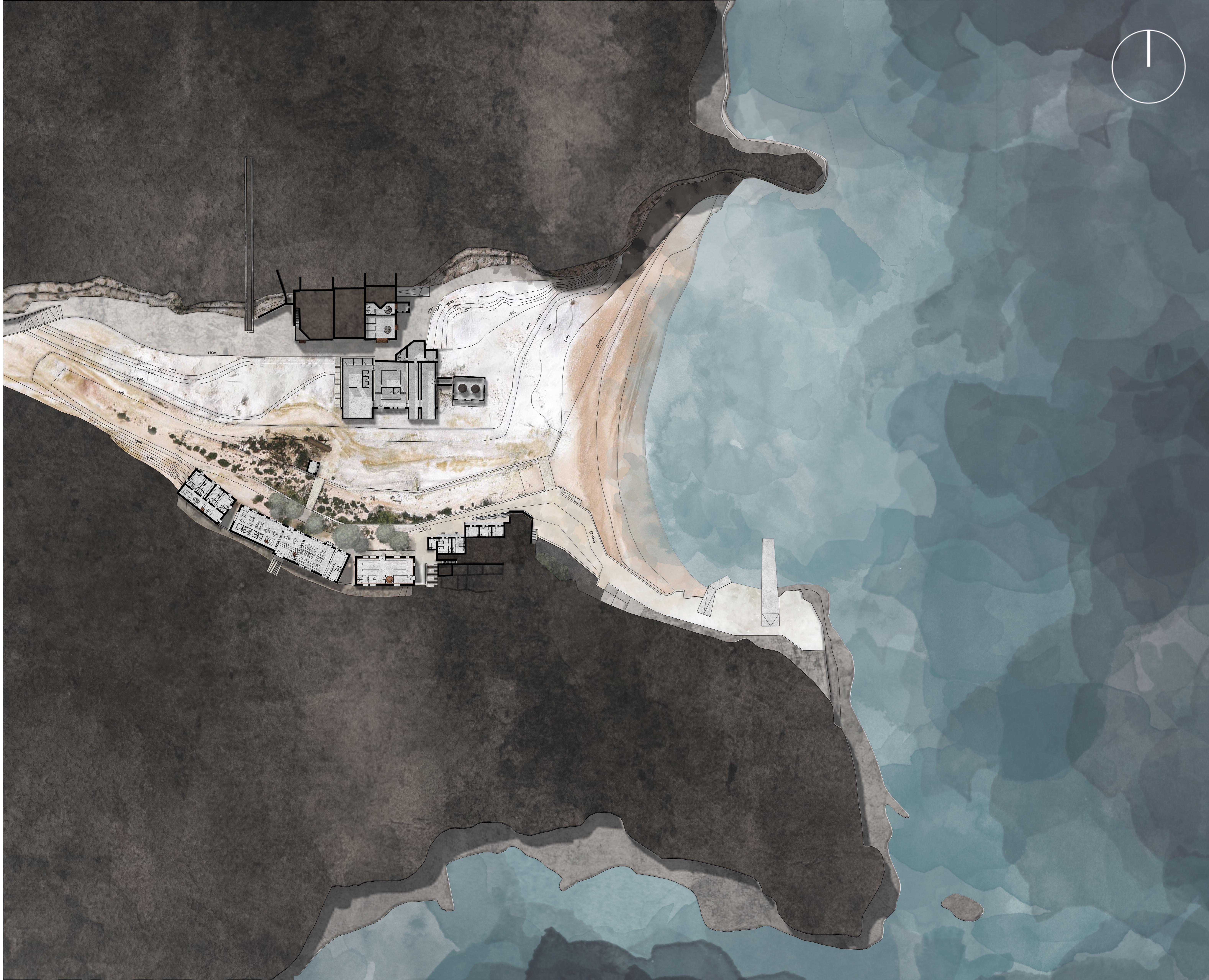

προθέσεις & διαγράμματα

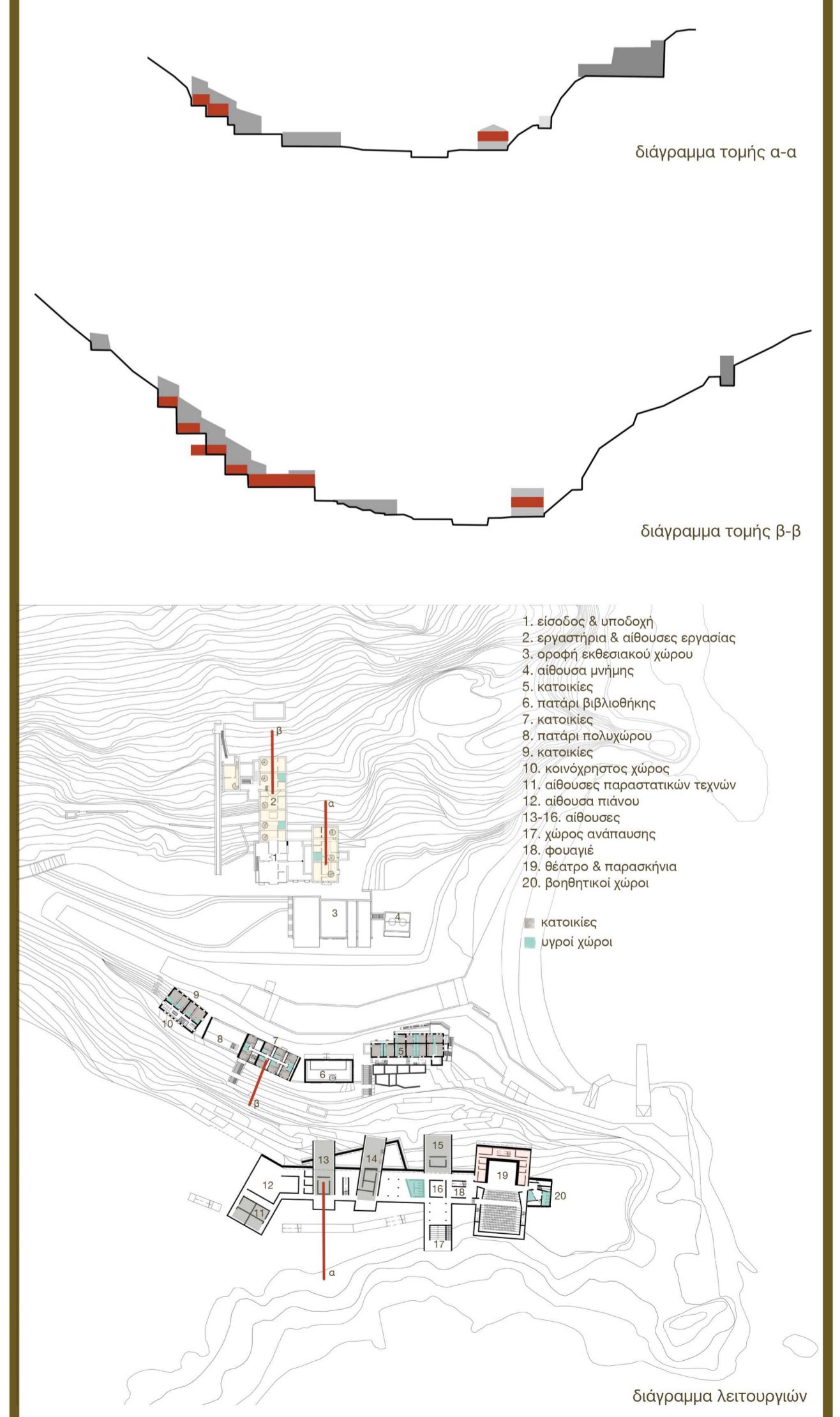
masterplan
κλίμακα 1:500

κάτοψη α' επιπέδου
κλίμακα 1:500

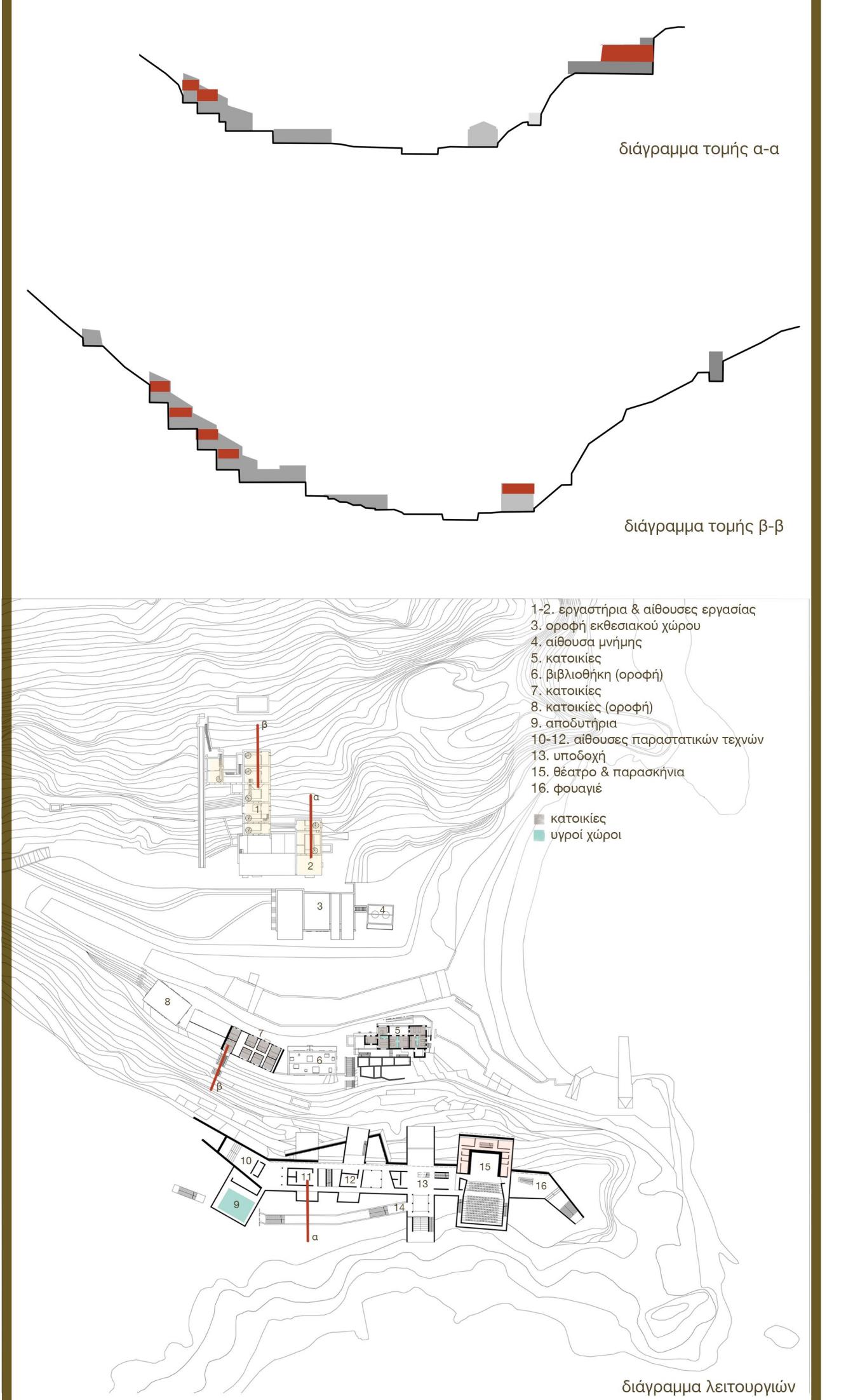

κάτοψη β' επιπέδου
κλίμακα 1:500

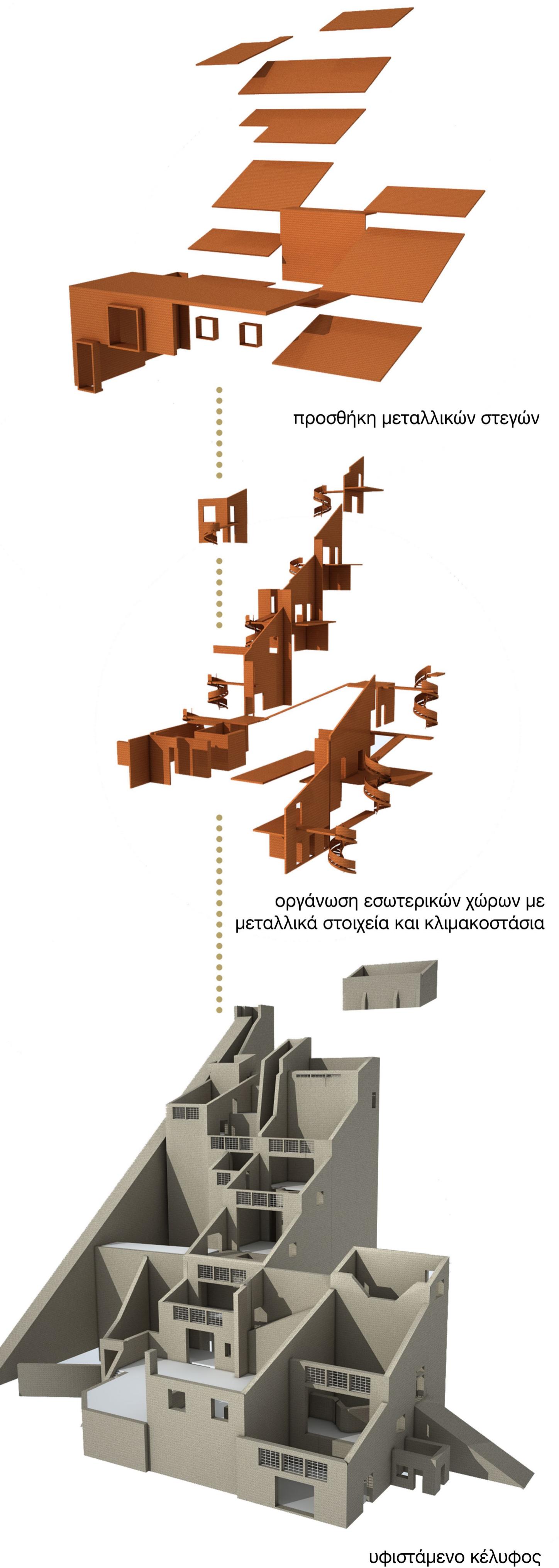
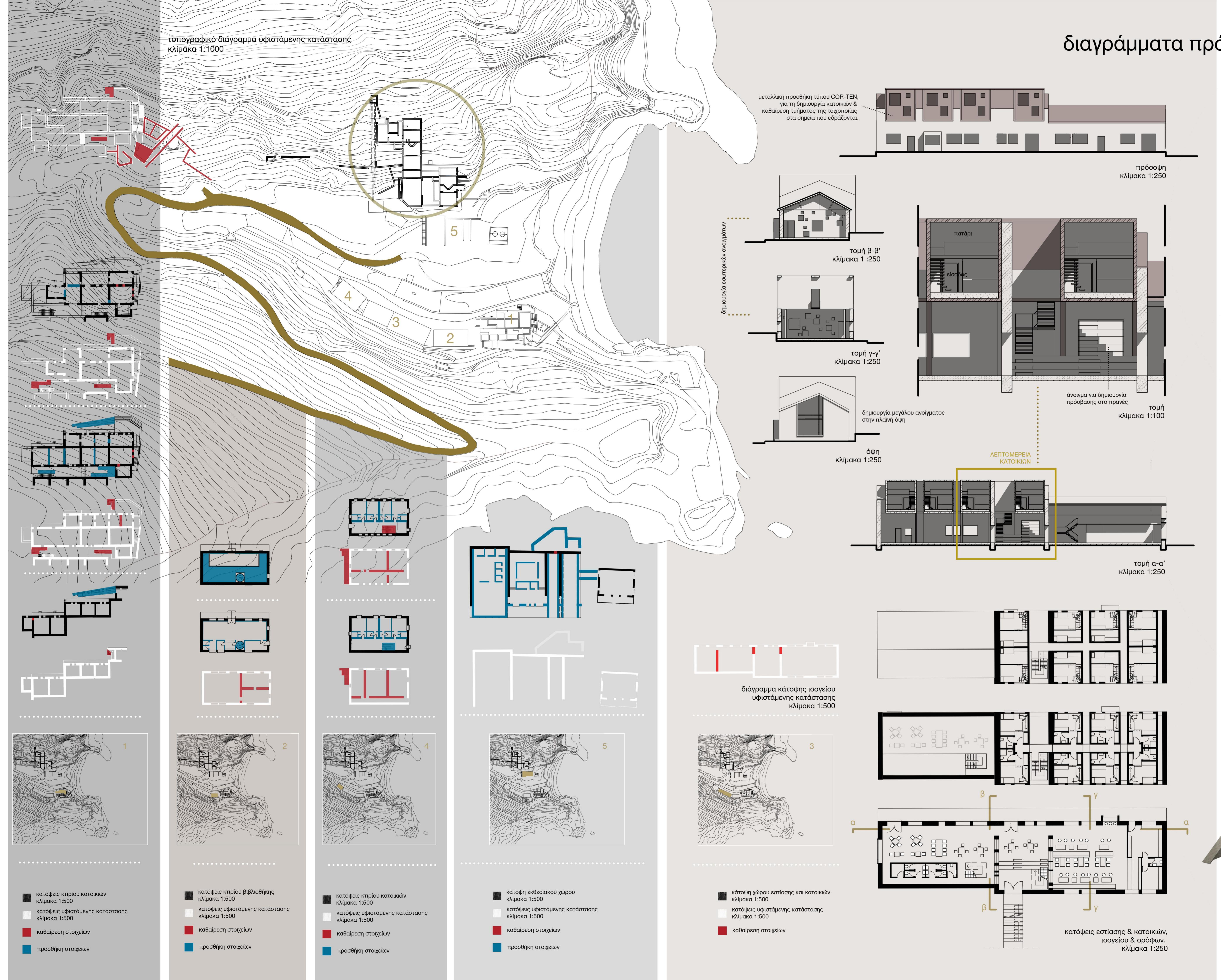

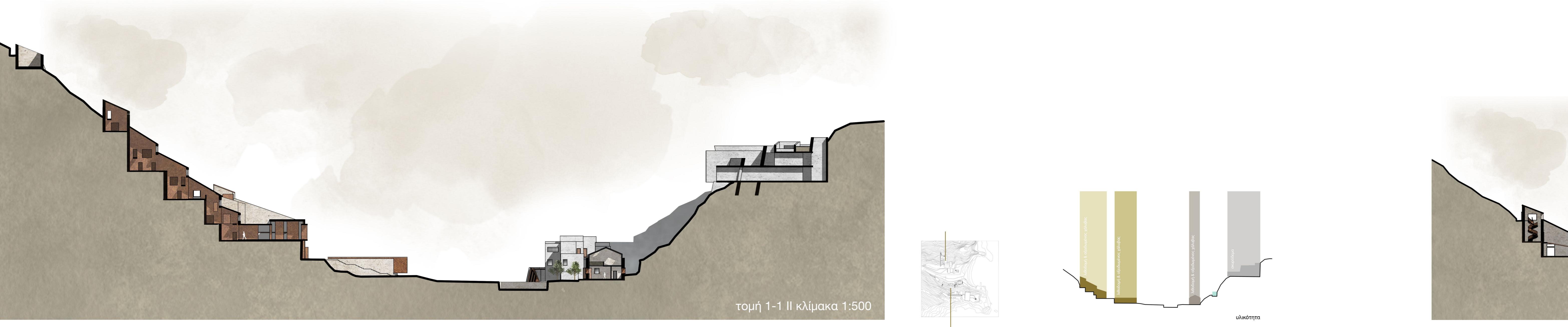

κάτοψη γ' επιπέδου
κλίμακα 1:500

διαγράμματα πρόσθεσης & καθαίρεσης στοιχείων

υλικότητα

